

Overweging 18 september 2022 25e ZdhJ C Vredeszondag

Amos 8, 4-7 en Lc 16,1-13

Thema: uit welbegrepen eigenbelang?

Inleiding

In de lezingen luisteren we vandaag naar Amos en Lucas. Beide verhalen gaan over verantwoordelijkheid nemen en ernaar handelen. Amos spreekt dreigend: jullie die de armen en de zwakken belazeren, onthoud dit; jullie God zal dit nooit vergeten en Lucas beschrijft de daadkracht van een rentmeester die handelt vanuit het door ons zo welbegrepen eigenbelang; wij spreken er pas schande van als het naar buiten komt en vinden dan dat de Overheid of anderen het moeten oplossen.

Zou de vraag vanuit het evangelie aan ons vandaag kunnen zijn of we bewust willen stilstaan bij wat daadkracht en welbegrepen eigenbelang te maken heeft met vrede?

Overweging

Een lezing over de gewiekste aanpak van de onrechtvaardige rentmeester en de reactie van Jezus die die aanpak prijst, als tekst voor de vredesweek. Ik heb geworsteld met de tekst. In alle commentaren die ik las wist men wie die gewiekste rentmeester was, het was altijd een man en het gekke is dat we hem in zijn gedrag allemaal herkennen.

Zolang het in het redelijk kleine gebeurt en hij niet teveel uiterlijke schade toebrengt bewonderen we hem zonder het te noemen vaak, zijn we ook wel een beetje afgunstig op zijn succes? Ja, slim is het, dat zodra je voelt dat het tij onafwendbaar keert om dan je goede wil te laten zien en joviaal te gaan uitdelen van wat je je hebt toegeëigend over de rug van de ander.

Ik kon weinig met de tekst zolang ook ik meen te weten wie die rentmeester, de ander, is, en daarbij wijzend naar de multinational, de boeren en de bedrijven die stikstof produceren, de armen en de vluchtelingen die maken dat mijn veilige wereld wordt bedreigd, onderwijs en onze zorg worden onbetaalbaar en onze ouderen die kosten toch wel heel veel geld...

Ik kan pas wat met deze tekst als ik bedenken dat ikzelf die gewiekste rentmeester ben. Ik consumeer wat me door reclame en aanbod wordt aangereikt, als ik aardbeien of tomaten eet in de winter, als er bossen worden gekapt voor mijn hardhouten kozijnen, of voor de aanplant van soja in Brazilië voor ons veevoer hier. Als ik teveel en steeds meer water gebruik, als ik koffie drink en daar geen eerlijke prijs voor betaal, als ik belasting probeer te ontduiken, als ik bonusaanbiedingen koop, daarmee mezelf bevoordeel, de supermarkt rijker maak en de arme armer. Als ik plastic gebruik en aangeef dat ik niet anders kan omdat het zo wordt aangeboden, om wat ik weggooi aan eten, omdat ik teveel kocht, of liever eten ga halen omdat ik geen zin heb om te koken, als ik denk dat ik goed bezig ben als ik elektriciteit gebruik.....als ik beseft dat ik niet echt luister, ook niet naar mijn kinderen en kleinkinderen, als ik lees dat meisjes vooral, steeds meer anti- depressiva slikken....

Pas als ik inzie dat ik zo gewiekst ben dat ik anderen de schuld geef, de vluchteling, de moslim, de buitenlander, de armen die vaak lui zijn en niet willen, de rijken die zich toch maar alles kunnen permitteren, de overheid, bedrijven, boeren, de media....

Wie ben ik? Of wie ben ik nog? Hoe laat ik mij manipuleren, door zo op te gaan in de media dat ik eigenlijk niet meer weet wat mijn mening is, wat mijn gevoel is, waar mijn

onrust en machteloosheid vandaan komen? Dat anderen mij laten denken wat de problemen zijn waardoor ik angstig word en me ga afsluiten, en ik ga vertrouwen op 'very sure' op en rond mijn huis. Ben ik zover gekomen dat ik niet meer zie wat is en mij toevertrouw, het mooie lied dat we hier vaker zingen: wek mijn zachtheid weer

Ik, wij, tegen wil en dank verworden tot gewiekste rentmeesters, wij staan niet open voor de kracht van samen open over dingen praten, over wat anders kan, anders moet, en anders wordt daardoor, dat er oplossingen groeien als je er samen aan gaat staan, en je gaat inzien dat dat wat we zomaar voor het gemak of omdat het kon, deden dat dat niet langer kan en niet langer mag.